

A Study of the Evolutionary Explanation of Religion from the Perspective of Richard Dawkins and Alister McGrath

Amrollah Qolizadeh*

Abstract

Richard Dawkins has taken an atheistic approach to the evolutionary explanation of the origin of religion. In this regard, he has used the hypothesis of "religion as a sub-matter" as well as the hypothesis of "Meme". Alister McGrath, on the other hand, criticizes his atheistic approach and finds his arguments deeply inadequate and unjustified. According to McGrath, a purely biological explanation of the origin of religion is incorrect and results from a confusion between biological evolution and cultural evolution. Incompatibility, lack of reason, cognitive bias, lack of distinction between the propositions of religion, lack of similarity between genes and memes are among the drawbacks of these two hypotheses. The problem with leading research is to visualize and measure the contrast between the two approaches. In this evaluation, we have used the library-documentary method in terms of collection and the analytical method in terms of arbitration. The results of the research show that although, on the whole, McGrath's bugs are useful and effective; But in some cases, he has not provided a sufficient and comprehensive explanation.

Keywords: Dawkins, McGrath, The Origin of Religion, Meme, Hypothesis, Evolution

* PhD student Theoretical foundations of Islam University Islamic Sciences,
amrollah.gholizadeh@yahoo.com

Date received:2021/09/20, Date of acceptance:2022/01/17

Copyright © 2018, This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

پژوهش‌های علم و دین ، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
دوفصلنامه علمی (مقاله علمی - پژوهشی) ، سال ۱۳، شماره ۱، بهار و تابستان ۱۴۰۱، ۲۳ - ۳

بررسی تبیین تکاملی دین از دیدگاه ریچارد داوکینز و آلیستر مک‌گرات

امرالله قلیزاده*

چکیده

ریچارد داوکینز با رویکرد الحادی به تبیین تکاملی منشأ دین پرداخته است. وی در این راستا از فرضیه «دین به مثابه یک امر فرعی» و همچنین فرضیه «مم» سود جسته است. در مقابل آلیستر مک‌گرات به نقد رویکرد الحادی وی پرداخته و ادله وی را عیقاً ناکافی و ناموجه می‌داند. به نظر مک‌گرات تبیین صرفاً زیست‌شناسنخی از منشأ دین، نادرست بوده و ناشی از خلط میان تکامل زیستی و تکامل فرهنگی است. ناسازواری، فقدان دلیل، سوگیری شناختی، عدم تمایز میان گزاره‌های دین، عدم مشابهت میان ژن و مم از جمله اشکالات وی به دو فرضیه مزبور است. مسأله تحقیق پیش رو آن است که تقابل این دو رویکرد را به تصویر کشد و به سنجش گذارد. در این ارزیابی به لحاظ گرداوری از روش کتابخانه‌ای - استنادی و به لحاظ مقام داوری از روش تحلیلی سود جسته‌ایم. دستاورد تحقیق نشان می‌دهد که اگرچه در مجموع، اشکالات مک‌گرات، مفید و اثر بخش است؛ اما در برخی موارد، تبیین کافی و جامعی از سوی وی صورت نپذیرفته است.

کلیدواژه‌ها: داوکینز، مک‌گرات، منشأ دین، فرضیه مم، تکامل

* دانشجوی دکتری مبانی نظری اسلام، دانشگاه معارف اسلامی، amrollah.gholizadeh@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۶/۲۹، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۲۷

Copyright © 2018, This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International, which permits others to download this work, share it with others and Adapt the material for any purpose.

۱. مقدمه

مسأله «منشأ دین» از جمله مسائلی است که در دو قرن اخیر متفکران بسیاری را به تأمل و اداشته است. در این میان یکی از رویکردهایی که در تبیین منشأ دین همواره مورد توجه بوده، رویکرد الحادی است. ملحدین سنتی هر کدام با رویکردهای متفاوت به تبیین منشأ دین پرداخته‌اند؛ چنانچه از نظر فویر باخ فیلسوف آلمانی، دین چیزی جز «فرافکنندن آرزوهای انسان» نیست (Harvey, 1995) کارل مارکس با رویکرد جامعه‌شناسانه دلیل نیازمندی به خدا را از خودبیگانگی انسان‌ها از لحاظ اجتماعی و اقتصادی می‌داند که با وقوع انقلاب سوسیالیستی دیگر نیازی به دین نبوده و به طور طبیعی برچیده خواهد شد (Pals, 1996: p. 136 – 143). در دهه‌های اخیر ملحدین جدید تلاش نموده‌اند تا تبیینی تکاملی از منشأ دین ارائه دهند. ریچارد داوکینز (1941) زیست‌شناس تکاملی به عنوان بزرگترین مبلغ الحاد جدید تلاش وافری نموده است تا برای دین منشأ داروینی ارائه دهد. در نقطه مقابل آیستر مک‌گرات (1953) زیست‌شناس و الهیدان مسیحی در آثار متعددی رویکرد ملحدانه داوکینز را مورد نقد قرار داده است. مقاله حاضر درصد است، اولاً: مقابله این دو رویکرد را به تصویر کشد و ثانياً: این مقابله را مورد ارزیابی قرار دهد. به لحاظ پیشینه بحث، مقالات و آثار متعددی به نقد رویکرد الحادی در تبیین منشأ دین پرداخته‌اند؛ اما اثری که بتواند به صورت تطبیقی مواجهه مگ‌گرات با داوکینز را در زمینه تبیین تکاملی منشأ دین به تصویر کشد و مورد ارزیابی قرار دهد، یافت نگردید.^۱

۲. تبیین منشأ دین از نظر داوکینز

از نظر داوکینز، تکامل، قابلیت تبیین همه چیز را دارد. بنابراین از نظر وی، دین و کارکردهایش می‌باشد تبیین تکاملی داشته باشد. اما در اینجا با یک اشکالی مواجه می‌شود و آن اینکه اقتضای نظریه تکامل آن است که انتخاب طبیعی همواره تغییرات مناسب و مفید برای یک گونه یا ارگانیسم را انتخاب، حفظ و انباست می‌کند و لذا بقاء دین و کارکردهایش نیز می‌باشد مفید به حال ارگانیسم و گونه باشد. سوالی که رخ می‌نماید این است که وجه فایده دین به مثابه موضوع انتخاب طبیعی چیست و چگونه با تکامل قابل

تبیین است؟ البته داوکینز گوشزد می‌نماید که مقصود از فایده معنای ارزشی آن نیست، بلکه مقصود افزایش بقای ژن‌های فرد است. وی برای تبیین این مسأله میان ادیان ابتدایی و ادیان سازمان‌یافته فرق می‌نهد و برای ادیان ابتدایی از تئوری محصول فرعی بودن دین و برای ادیان سازمان‌یافته از نظریه ممتیک استفاده می‌نماید که هر کدام را به صورت جداگانه توضیح خواهیم داد.

۱.۲ نظریه محصول فرعی بودن دین (By product theory of Religion)

به نظر داوکینز، داروینیست‌ها میان تبیین تقریبی (Proximate Explanation) و تبیین غایی (ultimate Explanation) فرق می‌نهند. تبیین تقریبی اینکه چرا احتراق در سیلندر موتور رخ می‌دهد این است که شمع جرقه می‌زند؛ اما در تبیین نهایی باید هدف طراحی این رخداد توضیح داده شود؛ به این معنا که رانش پیستون در سیلندر و چرخش میل لنگ ذکر گردد (Dawkins, 2006: 168). از نگاه وی برای منشأ پیدایش دین می‌باشد به سراغ تبیین غایی رفت و سخنانی از این قبیل که «دین تسلی بخش است»، «دین فهم علت وجودی ما را ارضاء می‌کند»، «بدون دین اخلاق بی معنا می‌شود»، «دین مایه همبستگی اجتماعی است»، «دین ساخته طبقه حاکم و عامل تحدیر طبقه فرودست است» و تبیین‌های دیگر به فرض صحشان، همگی تبیین‌های ابتدایی و تقریبی‌اند (Ibid: p. 163).

بدین منظور داوکینز در کتاب «توهم خدا» نظریه محصول فرعی بودن دین را مطرح می‌کند. به نظر وی وقتی از ارزش بقاء چیزی سخن می‌گوییم لازم نیست که آن چیز مستقیماً ارزش بقاء داشته باشد؛ بلکه ممکن است محصول فرعی چیز دیگری باشد که آن چیز ارزش بقاء دارد. داوکینز با ذکر مثالی در حوزه رفتارشناسی جانوری این نکته را توضیح می‌دهد. وی به رفتار شب‌پره در شب اشاره می‌کند که به سمت شعله شمع حرکت می‌نماید. این رفتار مرگبار، تصادفی نبوده و بر اساس انتخاب طبیعی باید توضیح داده شود. به نظر وی می‌توان با کمک گرفتن از فیزیک نور، این رفتار جانوری را تبیین نمود، بدین‌گونه که تا قبل از پیدایش نور مصنوعی، تاریکی شب فقط توسط ماه و ستارگان روشن می‌شد. پرتوهای گسیل شده از این اجرام آسمانی به طور موازی به زمین می‌رسد و به همین سبب می‌توان از آن به عنوان یک قطب نما استفاده نمود، چنانچه حشرات از آن‌ها به منظور جهت‌یابی در شب استفاده می‌کنند. اگر چنانچه این اجرام نورانی در دور دست

نباشند، پرتوهایشان دیگر موازی نبوده بلکه واگرا می‌شوند و همین عامل، موجب اشتباہ در مسیریابی حشرات شده و آن‌ها را به خطابه سمت پرتوهایی که از شمع می‌آید سوق می‌دهد. بنابراین رفتار اشتباہ شب‌پره محصول فرعی عملکرد قطب‌نمایی است که معمولاً سودمند است. به نظر داوکینز یک کجروی یا محصول فرعی نامطلوب از گرایش روانی عمیق‌تر است که در شرایط دیگر یا زمان دیگر عمدتاً مفید بوده است. حال سوال این است که کدام ویژگی مفید بوده که به کجراهه رفته و دین را ایجاد کرده است؟ به نظر داوکینز پاسخ این سوال را باید در رشتاهی از روان‌شناسی به نام روان‌شناسی تکاملی جست. از نظر روان‌شناسان تکاملی همان‌طور که چشم، اندامی تکامل یافته برای دیدن است، مغز هم مجموعه‌ای از مژول‌ها یا اندام‌های تکامل یافته برای پردازش اطلاعات است. در مغز مژولی برای پرداختن به بستگان و رابطه‌ی خویشاوندی است، مژولی برای تبادلات دوچاره وجود دارد، چنانچه مژولی برای همدلی میان یکدیگر و همین طور الی آخر. دین می‌تواند محصول کجروی چندین مژول باشد، به عنوان مثال مژول‌های تشکیل اتحاد و همبستگی، مژول‌های تبعیض قائل شدن به نفع اعضای گروه خودی و علیه بیگانگان و سایر مژول‌ها هر کدام معادل انسانی قوه جهت یابی شب‌پره هستند که انتخاب طبیعی آن را به دلیل مفید بودن برگزیده است؛ اما در پاره‌ای اوقات این اندام‌های مغزی، مستعد کجروی و خطاب‌گشته و مانند رفتار مرگبار شب‌پره، دین را پدید می‌آورند – (Ibid: 172) .179)

۱.۱.۲ پاسخ مک‌گرات

به عقیده مک‌گرات نظریه «دین به مثابه یک محصول تصادفی» مبتلا به اشکالاتی است:

۱.۱.۱.۲ ناسازواری

به نظر مک‌گرات «داروینیسم جهان‌شمول» که داوکینز مدعی آن است با هر مفهومی از غایت ناسازگار است و همان‌گونه که داوکینز در کتاب River Out Of Eden تصویر می‌نماید، داروینیسم در این عبارت خلاصه می‌گردد که «جهان هیچ طرح و هدفی ندارد و سراسر کور و بی‌رحم است». (Dawkins, 1995: 133)

از این روی، وقتی فهم داوکینز از فرایند تکامل، هرچهارچوب نظری که در آن برخی نتایج تکامل، ارادی و برخی تصادفی باشند را برنمی‌تابد، چگونه از نظریه «دین به مثابه

محصول تصادفی» سخن می‌گوید و حال آن‌که از نظر وی همه چیز باید تصادفی باشد. به عقیده داوکینز، امور، شاید ظاهرا طرحوار به نظر آیند؛ اما این طرحوارگی از کنار هم قرار گرفتن امور تصادفی ایجاد شده و اصولاً نقد داوکینز به ویلیام پیلی در کتاب « ساعتساز نایبنا » بر همین اساس است (McGrath, 2007: p. 56).

۲.۱.۱.۲ فقدان دلیل

اشکال جدی‌تر به نظریه «دین به مثابه محصول فرعی تصادفی» فقدان دلیل متقن است. به نظر مک‌گرات داوکینز از روش علمی که مدعی پیروی از آن است، خارج شده و به جای ارائه دلیل متقن از گمانهزنی بهره می‌جوید. البته به عقیده مک‌گرات، داوکینز در همین مبحث، نظریه خویش را به گونه‌ای مغالطه آمیز تغیر می‌نماید؛ یعنی ابتدا از واژه «امکان» استفاده می‌کند و سپس در چند سطر بعد بدون ارائه هیچ گونه دلیلی واژه «هست» را به کار می‌گیرد و نظریه خویش را به مخاطب القاء می‌نماید (Ibid: 56-57).

۳.۱.۱.۲ دوری بودن استدلال

به عقیده مک‌گرات تبیین طبیعی از منشأ دین که داوکینز آن را مطرح می‌نماید، ادامه همان رویکردی است که فویر باخ، مارکس و فروید مطرح نموده‌اند به این معنا که هیچ گونه حقایق معنوی در خارج وجود ندارد و اگر مزیتی برای دین بیان می‌گردد، کاملاً ذهنی است. این نوع تبیین، از آن‌جا که نتیجه‌اش را پیشفرض می‌گیرد، استدلایی دوری است.^۲ این استدلال با فرض اینکه خدایی وجود ندارد آغاز می‌گردد و سعی می‌نماید تبیینی از خدا ارائه دهد که با این فرض سازگار باشد (Ibid: p. 57).

۴.۱.۱.۲ سوگیری شناختی (Cognitive Bias)

اشکال دیگری که مک‌گرات در زمینه تحلیل منشأ دین به داوکینز مطرح می‌کند آن است که داوکینز در تحلیل دین، برخی ویژگی‌های دین را به مثابه یک ویژگی فرآیند تلقی نموده و از سایر ویژگی‌ها غافل گشته است. وی از این اشکال به «سوگیری شناختی» تعبیر می‌نماید. سوگیری شناختی به نظر مک‌گرات یکی از ویژگی‌های اساسی روان انسان است که به طور عام این سوگیری ناآگاهانه در باورهایی که تمایل به درستی آن‌ها داریم به عنوان نگهدارنده وضع موجود باورها به کار گرفته می‌شود. به عقیده مک‌گرات، کتاب «توهم

خدا»ی داوکینز، یک نمونه شگفت‌آور از سوگیری شناختی است که مؤلفش، شواهد مناسب با دیدگاهش را برجسته می‌نماید و شواهدی که مخالف دیدگاهش است را در نظر نمی‌گیرد. به عقیده مک‌گرات سوگیری شناختی در عین حال که کمک می‌کند تا با یک جهان پیچیده مواجه شویم؛ اما موقعیت‌هایی وجود دارد که می‌توان تاثیرات سوگیری شناختی را حداقل نمود. استفاده درست از روش علمی کمک می‌کند که سوگیری شناختی کاهش یابد و در مواردی حذف گردد؛ اما داوکینز از روش علمی در تلقی‌اش نسبت به دین بهره نمی‌برد (Ibid: p. 61 – 62).

۵.۱.۲ اعتقاد به خدا یا دین

داوکینز در صدد این است که تبیینی داروینی از دین ارائه دهد. پرسشی که مک‌گرات طرح می‌نماید این است که تبیینی که او ارائه می‌دهد تبیینی برای منشأ اعتقاد به خداست و یا تبیینی برای منشأ دینداری است و یا هر دو مد نظر اوست؟ به نظر مک‌گرات کسانی ممکن است شورمندانه به خدا معتقد باشند؛ اما از مناسک و رفتارهای دینی اجتناب ورزند چنانچه می‌توان اونجلیکال‌ها را یک نمونه در این زمینه شمرد. از سویی دیگر ممکن است که نگرش دینی وجود داشته باشد؛ اما اعتقادی به خدا در میان نباشد، چنانچه در بودیسم چنین حقیقتی را مشاهده می‌کنیم. البته به نظر مک‌گرات تاکید داوکینز در کتاب «توهم خدا» بر مناسک و تشریفات دینی ما را به این حقیقت رهنمون می‌نماید که وی به یک گزارش مضيق از دین بستنده می‌نماید و از این روی توفيق نمی‌یابد که جانب انصاف رعایت نماید و سطوح مختلفی از حقیقت معنایی دین را تحلیل نماید؛ چرا که هر گزارش یا شرحی از دین می‌بایست سطحی از معرفت، تجربه، پیوستگی گروهی و نتایج اخلاقی – انگیزشی را در برداشته باشد (Ibid: p. 63). همچنین داوکینز با بهره‌گیری از تحقیقات دنیل دنت در کتاب «شکستن طلسما»، یک دیدگاه صرفاً شناختی نسبت به دین اتخاذ می‌کند و به همراه دنت، دین را منحصر در «باور به خدا» می‌داند و حال آن‌که مقوله باورمندی نه تنها وجه انحصاری دین نیست، بلکه لزوماً اساسی‌ترین وجه دین نیز نمی‌باشد. توصیف معتبر از دین آن است که دین شامل وجوه مختلفی چون: باور، تجربه، تشریفات مذهبی و پیامدهای (McGrath, 2007: p. 55; Dawkins, 2006: p.188; Dennett, 2006: p. 82 – 83)

۶.۱.۲ عدم تمایز میان گزاره‌های دین

همانطور که اشاره گردید نظریه «دین به مثابه محصول تصادفی» نگاه به بعد اعتقادی دین دارد و همان‌گونه که مک‌گرات تأکید می‌نماید، این رویکرد داوکینز، رویکردی ساده‌انگارانه نسبت به قلمروی بسیار پیچیده‌ی دین است. به نظر مک‌گرات حتی اگر صرفاً بعد اعتقادی و معرفتی دین مد نظر باشد، باید میان گزاره‌های معرفتی که در مورد دین بیان می‌گردد، تفاوت نهاد. به عقیده مک‌گرات میان این گزاره که «خدا خوب است» و این گزاره که «من یک گنه‌کارم» تفاوت وجود دارد. بین گزاره دوم که مفید یک معنای احساسی است و از آن به «معرفت گرم» (Hot Cognition) تعبیر می‌گردد با گزاره اول که صرفاً یک عبارت گزاره‌ای (Propositional Statements) را بیان می‌کند به لحاظ ویژگی‌ها و کارکردهای روانشناسی، تفاوت معناداری وجود دارد^۳ و این تمایز از سوی روانشناسانی چون فیلیپ برنارد (Philip Barnard) و جان تیزدیل (John Teasdale) مورد تأیید قرار گرفته است. به نظر مک‌گرات امروزه روانشناسان دین سعی نموده‌اند تمایز این دو سخن معرفت را به رسمیت شناسند و با شناسایی و تعیین نمودن «معرفت‌های گرم» که جنبه شخصی داشته زمینه پذیرش آن‌ها را فراهم آورند، اگر چه درستی آن‌ها تصدیق نگردد. به عقیده مک‌گرات افراد حاضرند که گزاره‌های متناقض و خلاف واقع را در مورد برخی گزاره‌های اعتقادی دین پذیرند به دلیل اینکه این‌گونه معرفت‌ها در یک سطح شهودی اتفاق افتاده‌اند که نمی‌توان به آسانی در قالب گزاره‌ها توصیف گردد. این در حالی است که تأکید داوکینز در زمینه تبیین منشأ دین تنها بر گزاره‌های نوع اول است (McGrath, 2007, p. 64-65).

۷.۱.۲ عدم صلاحیت

یکی دیگر از اشکالاتی که مک‌گرات در مبحث منشأ دین به داوکینز مطرح می‌کند ورود او به حوزه غیر تخصصی اش است. به عنوان مثال داوکینز استدلال می‌کند که انسان‌ها تمایل به دین دارند؛ زیرا فرایند روانشناسانه‌ای که ما را مهیا می‌کند برای دین، یک مزیت انتخابی را در عرصه دیگر زندگی اعطاء می‌نماید. دین مزیت مستقیم انتخابی ندارد، بلکه یک کجروی ثانوی روانی است. به نظر مک‌گرات اینکه آیا ما به لحاظ روانی تمایل به دین داریم، یک سوال جدی و مهم است و به طور شفاف یک پاسخ روانشناسانه می‌طلبد؛ اما داوکینز صلاحیت پاسخگویی به آن را ندارد. نمونه دیگر تحلیلی است که داوکینز از کارکرد

مغز در زمینه منشأ دین بهره می‌جوید. از نظر داوکینز مغز مجموعه‌ای از اندام‌ها و مازول‌ها برای فعالیت‌های شناختی مختلف است و دین محصول فرعی ناقص چندین مازول در مغز است (Dawkins, 2006, p. 179).

به عقیده مک‌گرات این تبیین وی حاکی از خلط نمودن مکانیسم مغز با ساختار روانی آن است که این نوع بهمریختگی در استدلال به خاطر ورود داوکینز در زمینه غیرشخصی وی است و از این جهت داوکینز در کتاب «توهم خدا» بسیار متفاوت از داوکینز در کتاب «ژن خودخواه» است. به نظر مک‌گرات اشتباه داوکینز در زمینه فعالیت مغز این است که همه رفتارها و تجربه‌های انسان را به فعالیت‌های مغزی ارجاع می‌دهد و در راستای فرضیه مایکل پرسینگر (Michael Persinger) عصب‌شناس گام برمی‌دارد که تجربه‌های دینی وابسته به فعالیت مغزی بوده و از این روی، دین یک آسیب است؛ اما به نظر مک‌گرات خواننده آگاه باید توجه داشته باشد که پژوهش پرسینگر به شدت مورد انتقاد واقع شده و فرضیه‌ای مردود است. (McGrath, 2007, 65 – 66)

البته مک‌گرات توصیف روانشناسانه‌ی داوکینز از مسئله منشأ دین را مهم تلقی نموده و خاطرنشان می‌نماید که این رویکرد می‌تواند به تبیین اینکه چگونه ایده‌های دینی بوجود می‌آیند و تثبیت می‌گردند کمک نماید. با این حال همان‌گونه که روانشناسانی چون فریزر وات (Fraser Watts) متذکر شده‌اند در تبیین این مسئله می‌بایست مجموعه‌ای از عوامل را مورد بازشناسی قرار دهیم. برخی دانشمندان به این عادت گرفتار شده‌اند که اگر مثلاً سوال شود علت A چیست؟ بگویند علت آن X یا مثلاً Y است؛ اما در علوم انسانی علت‌های چندگانه یک نرم تلقی می‌شوند. مثلاً در پاسخ این سوال که عامل افسردگی، فیزیکی یا اجتماعی است، پاسخ این است که هر دو عامل محتمل است. بنابراین در تجربه‌های دینی نیز خدا، فعالیت مغزی و عوامل روانی هر یک می‌توانند دخیل باشند (Ibid.).

۲۰.۲ نقد و ارزیابی

اینکه مک‌گرات نظریه «محصول فرعی بودن دین» را همان رویکرد ملحدین ستی می‌داند با این تفاوت که داوکینز ادله آن‌ها را در شیوه‌ای جدید به کار برده، سخن درستی است؛ چراکه فویر باخ، مارکس، فروید و همچنین داوکینز اساساً دین را امری موهم و غیر عقلانی دانسته و هر یک با رویکردهای متفاوت، در صدد توجیه آن برآمده‌اند. اشکال دیگر

مک‌گرات به داوکینز، "فقدان دلیل متقن" است؛ چرا که داوکینز به جای ارائه دلیل متقن علمی که مدعی پیروی آن است به گمانه زنی متولّ شده است که البته اشکال کاملاً واردی است؛ چنانچه اشکال "دوری بودن" استدلال داوکینز هم، اشکال درستی است. "سوگیری شناختی" و "عدم تمایز میان گزاره‌های دین" از اشکالات دیگر مک‌گرات است. در واقع مک‌گرات این نکته را خاطر نشان می‌نماید که داوکینز به دلیل سوگیری شناختی تنها شواهدی که مناسب با اهداف الحادی اش است را مورد توجه قرار می‌دهد و از این روی نمی‌تواند یک نگاه جامع و کامل به تمامی ابعاد دین نماید. یکی دیگر از اشکالات مک‌گرات به نظریه «محصول فرعی بودن دین» این بود که داوکینز میان "اعتقاد به خدا یا دین" نتوانسته است، تمایزی قائل گردد که البته ناشی از عدم دقت داوکینز از سویی و عدم تخصص وی نسبت به حوزه دین پژوهی از سوی دیگر است. در عین حال نسبت به سایر اشکالات مک‌گرات، ملاحظاتی وجود دارد که به صورت مستقل آن‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

۱.۲.۱.۲ ناسازواری

به نظر مگ‌گرات وقتی داوکینز تصریح می‌نماید که بر اساس داروینیسم عام، جهان، سراسر کور و بی‌هدف است، هرچهار چوب نظری که در آن برخی نتایج تکامل، ارادی و برخی تصادفی باشند را برnmی‌تابد و از این روی، چگونه از نظریه «دین به مثابه محصول تصادفی» سخن می‌گوید و حال آن‌که از نظر وی همه چیز باید تصادفی باشد. به نظر مک‌گرات، این سخن داوکینز، حکایت از نوعی ناسازواری و تناقض در بیان استدلالش دارد. به نظر می‌رسد اینکه در بیان داوکینز، ناسازواری بوده باشد، محل تأمل است. مک‌گرات عبارت «دین به مثابه محصول تصادفی» را قرینه بر این قرار داده است که از نظر داوکینز گویا تنها دین محصول تصادف است و سایر امور محصول تصادف نیست و این اشکال را به داوکینز نموده است که بر اساس داروینیسم عام همه چیز باید تصادفی باشد. احتمالاً این اشکال به داوکینز وارد نباشد؛ چرا که داوکینز پس از آن‌که تکامل را قبول نمود و از آن نتیجه الحادی گرفت با این اشکال خداباوران مواجه گردید که پیدایش دین، نمی‌تواند محصول تصادف – به معنای فقدان طرح و غایتمندی – باشد و از این روی در صدد برآمد تا تبیینی داروینی از پیدایش دین ارائه دهد و دین را نیز محصول تصادف بداند. بنابر تبیین وی، همان‌طور که چشم، اندامی تکامل یافته برای دیدن است، مغز هم

مجموعه‌ای از مژول‌ها یا اندام‌های تکامل‌یافته برای پردازش اطلاعات است. در مغز مژولی برای پرداختن به بستگان و رابطه‌ی خویشاوندی است، مژولی برای تبادلات دوچانبه وجود دارد، چنانچه مژولی برای همدلی میان یکدیگر و همین طور الی آخر. دین می‌تواند محصول کجروی چندین مژول باشد، به عنوان مثال مژول‌های تشکیل اتحاد و همبستگی، مژول‌های تبعیض قائل شدن به نفع اعضای گروه خودی و علیه بیگانگان و سایر مژول‌ها هر کدام معادل انسانی قوه جهت یابی شب‌پره هستند که انتخاب طبیعی آن را به دلیل مفید بودن برگزیده است؛ اما در پاره‌ای اوقات این اندام‌های مغزی، مستعد کجروی و خطا گشته و مانند رفتار مرگبار شب‌پره، دین را پدید می‌آورند (Dawkins, 2006: p. 179). با توجه به تبیین وی، تمامی مژول‌های مغزی که انتخاب طبیعی به دلیل مفید بودن، آن‌ها را برگزیده است، محصول تصادف – به معنای فقدان طرح و غایتمندی – است؛ چنانچه مژولی هم که دچار خطا گشته محصول تصادف است. تنها تفاوت میان این دو آن است که در اولی به دلیل مفید بودن، مورد انتخاب طبیعی قرار گرفته است؛ اما در دومی به دلیل مفید نبودن مورد انتخاب طبیعی قرار نگرفته است. نکته آخر در این مبحث آن است که مک‌گرات گو اینکه خود به جدی نبودن این اشکال اشاره می‌نماید و لذا از این اشکال با تعبیر «یک تناقض کوچک» (A Little Inconsistent) یاد می‌کند (McGrath, 2007: p. 56).

۲.۲.۱.۲ عدم صلاحیت

به نظر مک‌گرات اینکه داوکینز استدلال می‌کند که انسان‌ها تمایل به دین دارند؛ زیرا فرایند روانشناسانه‌ای که ما را مهیا می‌کند برای دین، یک مزیت انتخابی را در عرصه دیگر زندگی اعطاء می‌نماید و دین مزیت مستقیم انتخابی ندارد؛ بلکه یک کجروی ثانوی روانی است و یا اینکه از نظر داوکینز مغز مجموعه‌ای از اندام‌ها و مژول‌ها برای فعالیت‌های شناختی مختلف است و دین محصول فرعی ناقص چندین مژول در مغز است؛ به دلیل آن است که وی به حوزه غیر تخصصی ورود پیدا کرده است و از این جهت صلاحیت لازم را دارا نیست. این اشکال از سوی مک‌گرات چندان وارد نیست؛ چراکه داوکینز در این زمینه با ارجاع به سخنان برخی از رفتارشناسان و روانشناسان تکاملی سخن می‌گوید. به عنوان مثال وی در این زمینه از یک رفتارشناس به نام رابرт هایнд (Robert Hinde) و همچنین از دو مردم‌شناس یعنی پاسکال بویر (Pascal Boyer) و اسکات آتران (Scott Atran) نقل می‌کند که به صورت جدأگانه کلیت این ایده را مطرح نموده‌اند که دین محصول فرعی یک گرایش

روانشناسختی عادی است. همچنین داوکینز از پل بلوم (Paul Bloom) – روانشناس و متخصص علوم شناختی – نقل می‌نماید که مدافع نظریه «محصول فرعی بودن دین» بوده است (Dawkins, 2006, p. 177 – 179). اگر این اشکال از سوی مک‌گرات وارد باشد، خود وی نیز از این اشکال مصنون نخواهد بود؛ چرا که وی در موارد متعددی به حوزه‌های غیر تخصصی ورود پیدا کرده است که البته در این موارد به داشتماندانی در علوم دیگر ارجاع داده است (See: McGrath, 2007, p. 72).

۲.۲ نظریه مم (Theory of Meme)

همان طور که گذشت داوکینز برای تبیین منشأ دین، میان ادیان ابتدایی و ادیان سازمان‌یافته فرق می‌نهاد و برای ادیان ابتدایی از تئوری محصول فرعی بودن دین و برای ادیان سازمان‌یافته از نظریه ممیک استفاده می‌نماید که بدان اشاره می‌نماییم.

به نظر داوکینز برای فهم نظریه مم، می‌بایست نظریه انتخاب طبیعی را ابتدا مورد واکاوی بیشتر قرار دهیم. در عام‌ترین شکل، انتخاب طبیعی، انتخاب میان همانندسازهای مختلف (Alternative Replicators) است. یک همانندساز یک قسمت از اطلاعات کد شده بوده که نسخه‌ای دقیق از خود را باز تولید می‌کند. البته گاهی اوقات نسخه‌ی غیر دقیق از خود تولید می‌نماید که اصطلاحاً بدان جهش (Mutation) گویند. به نظر داوکینز، نکته داروینی این باز تولید آن است که تعداد بازتولیدهای دقیق از غیر دقیق فرونوی یافته و انتخاب طبیعی صورت می‌گیرد. ژن‌ها به نظر داوکینز نمونه ساده و ابتدایی همانندسازها هستند که یک رشته‌ای از DNA کد شده هستند که به صورت دقیق همانند خویش را بازتولید می‌نمایند (Dawkins, 2006: 191). داوکینز در کتاب «ژن خودخواه» واحد انتخاب طبیعی را نه افراد گونه و نه جمعیت درون گونه می‌داند، بلکه از نظر وی، واحد بنیادی انتخاب طبیعی ژن‌ها هستند. از نظر وی، ژن‌ها و جهش‌های ژنتیکی هستند که تکامل را به پیش می‌برند (Dawkins, 1976: p. 33 – 35).

از نگاه وی، در جهان ژنی (World of Gene) گاهی در همانندسازی نقصی اتفاق می‌افتد که در این حالت حوضچه ژنی (Gene Pool) شامل گونه‌هایی از ژن‌های رقیب می‌گرددند که اصطلاحاً بدان «آل» گویند و با یکدیگر رقابت می‌نمایند. حال سوال این است که رقابت بر سر چه و چگونه؟ پاسخ داوکینز این است که رقابت در اینجا بر سر شکاف کروموزومی

یا جایگاهی است که متعلق به آن دسته از آل‌هاست و کیفیت رقابت به صورت نیابتی و جانشینی است و نه مستقیم. جانشین‌ها نیز در این جا ویژگی‌های فنوتیپی مانند رنگ پوست یا درازای پا هستند. به عبارت دیگر تأثیر و ظهور ژن‌ها در آناتومی، فیزیولوژی، بیوشیمی و رفتار بروز پیدا می‌کند و سرنوشت یک ژن با سرنوشت بدن‌هایی که این ژن‌ها در آن‌ها قرار می‌گیرند، گره خورده است. عملکرد جانشین‌های فنوتیپی، میزان فراوانی ژن‌ها را در حوضچه ژنی، تعیین می‌کند. از نظر وی، پرسش اصلی این است که آیا می‌توان همانند ژن از یک واحد فرهنگی به نام «مِم» سخن گفت که شبیه ژن در حوزه فرهنگ، قابلیت همانند سازی داشته باشد و از آن بتوان در مورد منشأ دین، استفاده نمود؟ پاسخ داوکینز به این سوال مثبت است و از آن به «نظریه مِم» تعبیر می‌نماید (Dawkins, 2006, p. 192). داوکینز این نکته را مذکور می‌گردد که همانند ساز جدید هنوز در سوب‌آغازبینش بوده و با چنان سرعتی پیش می‌رود که ژن را پشت سر گذاشته است. نامی که نشان دهنده ایده یک واحد انتقال فرهنگی باشد و در تلفظ شبیه ژن باشد Meme نام دارد. برخی از مثال‌های مِم، از نظر وی، آهنگ‌ها، اندیشه‌ها، مدهای لباس و ... هستند (Dawkins, 1976, p. 192) (Ibid: p. 189). داوکینز اذعان می‌نماید که مم‌ها شبیه ژن‌ها نیستند؛ چراکه در مورد مم‌ها هیچ معادلی برای کروموزوم یا ال وجود ندارد. به عقیده وی سخن گفتن از «حوضچه مِم» که بر اثر هم‌کنشی میان آن‌ها رقابت صورت گیرد و فراوانی آن‌ها متغیر گردد، مهم‌ل نیست (Dawkins, 2006: p. 192).

به نظر داوکینز در ک تاثیر مجموعه مِم (Memplexes) برای فهم عملکرد مم‌های دین اهمیت اساسی دارد؛ چراکه به عنوان مثال در مسیحیت، تثلیث، تجسس و آیین عشای ربانی یک مجموعه مِم را تشکیل می‌دهد که ماندگار شده‌اند چنانچه در دین اسلام و آیین بودا نیز از این گونه مجموعه‌های مِم وجود دارد و تکثر ادیان و عقاید تفصیلی آن‌ها ریشه در همین مطلب دارد. بنابراین ایده‌های هیچ دینی بهتر از ایده‌های ادیان دیگر نیست، چنانچه ژن‌های گوشتخوارانه بهتر از ژن‌های گیاهخوارانه نیستند و این قبیل مم‌های دینی لزوماً هیچ استعداد مطلقی برای بقاء ندارند و تنها مزیتشان این است که در حضور مم‌های دیگر، دوام می‌آورند. از نظر داوکینز کاتولیک مسیحی و اسلام، لزوماً بوسیله‌ی افراد خاصی طراحی نشده‌اند؛ بلکه جداگانه نتیجه مجموعه‌هایی از مم‌ها هستند که در حضور مم‌های دیگر شکوفا شده و در عین حال توسط کشیش‌ها، اسقف‌ها و رهبران دینی سازمان یافته شده‌اند.

بنابراین می‌توان گفت که جزئیات هر دین عمدتاً به طور ناخوداگاه تکامل یافته‌اند. از نگاه داوکینز حتی اگر دین‌ها در خدمت استشمارگری و حاکمیت قدرتمدنان درآمده باشند، این احتمال قوی کماکان پابرجاست که جزئیات هر دین به طور ناخوداگاه تکامل یافته‌اند و نه بواسطه انتخاب طبیعی ژنتیکی. نقش انتخاب طبیعی ژنتیکی در این داستان، فراهم نمودن مغز و تمایلات آن به عنوان پس‌زمینه انتخاب ممیک است و با توجه به این پس‌زمینه، نوعی انتخاب طبیعی ممیک می‌تواند نسبت به جزئیات تکامل هر دین خاص، قابل پذیرش باشد. البته در مراحل اولیه تکامل دین و قبل از آن‌که دین، سازمان یافته گردد، ممکن‌های ساده - مثلاً مم نامیرایی - بواسطه جذایت فرآگیرشان برای روان انسان، ماندگار شده‌اند. به عقیده داوکینز در این جا نظریه ممیک دین و نظریه محصول فرعی بودن دین، با یکدیگر همپوشانی دارند. در مراحل بعدی و زمانی که ادیان، سازمان یافته و تمایز از یکدیگر می‌گردند، «نظریه مجموعه مم» می‌تواند تبیین مناسبی باشد. البته داوکینز به صورت یک احتمال بیان می‌دارد که در مراحل متاخرتر می‌توان نقش عمدی و تا حدودی طراحی هوشمندانه کشیشان و رهبران دینی را در نظر گرفت چنانچه در مورد مکاتب و مدهای هنری می‌توان چنین سخنی را مطرح نمود (Ibid: p. 200 – 201).

۱۰.۲ پاسخ مک‌گرات

عمده اشکالاتی که مک‌گرات بر منشأ ممیکی دین وارد نموده است را ذکر می‌نماییم:

ا. به عقیده مک‌گرات مفهوم «مم» اساساً یک مفهوم زیست‌شناختی است که از «داروینیسم عام» که به مثابه عقیده مرکزی داوکینز بوده، سربرآورده و همین عامل باعث شده است که وی سایر تحلیل‌هایی که از دین شده است - مانند تحلیل‌های فرهنگی و غیره - را مورد توجه قرار ندهد. سوالی که مک‌گرات مطرح می‌کند این است که اساساً چرا حوزه زیستی باید حوزه فرهنگ را تبیین نماید؟ مک‌گرات در این زمینه سخن پروفسور موریس بلوك (Maurice Bloch) انسان‌شناس انگلیسی و استاد علوم اقتصادی لندن را نقل نموده و از انتقاد شدید انسان‌شناسان به انگاره عام مم، خبر می‌دهد. به عقیده موریس بلوك انگاره مم یک پاسخ زیست‌شناختی به یک مساله انسان‌شناختی است که به سادگی موقوفیت‌های بزرگی که در حوزه تحقیقات انسان‌شناسانه در تبیین گسترش فرهنگی بدون نیاز به «انگاره اثبات نشده مم» اتفاق افتاده است را نادیده می‌گیرد (McGrath, 2007, p. 72).

از این رو به نظر مک‌گرات مهم‌ترین نقدي که به مفهوم مم وارد است آن است که مطالعه فرهنگ بدون فرض چنین مفهومی به خوبی پيش می‌رود به گونه‌ای که می‌توان گفت که مفهوم مم مفهومی حشو و زائد است (McGrath, 2004, p. 133 – 134).

ب. به نظر مک‌گرات اندیشه مم نه تنها میان انسان‌شناسان بلکه میان زیست‌شناسان نیز مخالفان جدی دارد. چنانچه به نظر سیمون کانوی موریس (Simon Conway Morris) زیست-دیرینه‌شناسِ کمبریج، فرضیه مم، مبتذل، نامید کننده و مضحك بوده که جایگاهی در تفکر علمی ندارد (McGrath, 2007: p. 324; Conway, 2003: p.324).

ج. داوکینز در کتاب «توهم خدا» به گونه‌ای از انگاره مم در تبیین منشأ دین سخن می‌راند، گو این که فرضیه‌ای مسلم و مقبول میان جامعه علمی است و در این راستا حتی از واژه‌ای جدید به نام «مجموعه ممی» سخن می‌گوید؛ اما در عین حال سخنی از این حقیقت تلخ نمی‌گوید که جریان غالب در جامعه علمی، انگاره مم را دیدگاهی در حاشیه قرار گرفته و منزوی تلقی می‌نماید. مسأله اساسی این است که چرا استدلال‌هایی که در نقد انگاره مم در جامعه علمی مطرح است از سوی داوکینز مواجهه‌ای با آن‌ها صورت نگرفته است تا مورد نقد و بررسی علمی قرار گیرد. بدیهی است قبل از آن‌که از منشأ ممی دین سخنی بگوییم می‌باشد به لحاظ علمی دلایل آن را نشان دهیم؛ اما چیزی که در انگاره مم مشاهده می‌کنیم، فقدان علم و روش علمی است. مک‌گرات در همین زمینه عبارتی را از داوکینز در توهمند نقل می‌کند: «مم‌ها گاهی اوقات می‌توانند ثبات بسیاری نشان دهند.» (Dawkins, 2006: p. 196)

مک‌گرات با تأکید بر این که سخن داوکینز بیشتر شباهت به یک بیانیه اعتقادی دارد تا یک گزاره علمی، خاطرنشان می‌نماید که وی به شیوه‌ای کینه‌توازن، مساحت را متهم به صدور بیانیه‌های اعتقادی غیر علمی، می‌نماید و حال آنکه با توجه به عبارت فوق، خود به این اتهام سزاوار است. از نگاه مک‌گرات تبیین ممی منشأ دین که از سوی داوکینز مطرح شده است، مبتنی بر پذیرش یک وجود موهوم و غیرقابل مشاهده‌ای است که می‌توان به طور کامل از آن صرف نظر نمود؛ چراکه مغایر با مفهومی از مشاهده است که مورد مقبول جامعه علمی است. به نظر مک‌گرات، شواهد علمی بر وجود مم، بسیار ضعیفتر از دلایل تاریخی بر وجود مسیح (ع) است (McGrath, 2007: p. 72 – 74).

یک «مم خدا» وجود دارد که انسان‌ها را مستعد می‌نماید که به خدا معتقد گردند، چرا یک

«مم بی خدایی» نداشته باشیم که انسان‌ها را به سوی الحاد سوق دهد؟ (McGrath, 2011A: p. 13)

د. نکته دیگری که به نظر مک‌گرات نیاز به تأمل دارد، این است که داوکینز انسان‌ها را به عنوان موجوداتی که نسبت به پذیرش مم، ذاتاً منفعل هستند به تصویر می‌کشد. سوال این است که آیا این نوع تصویر از انسان صحیح است؟ این سوالی است که توسط مری میدگلی (Mary Midgley) – فیلسوف و متقد فرضیه مم – مطرح گردیده است. به نظر میدگلی هر چند انسان‌ها می‌توانند حامل منفعل ویروس‌های زیستی باشند؛ اما آن‌ها نمی‌توانند گیرنده منفعل ایده‌ها و باورها باشند. مک‌گرات در تأیید سخن میگدلی بر این نکته تأکید می‌نماید که از زمان ویلیام جیمز (William James) روان‌شناسان بر این باورند که انسان‌ها به گونه‌ای فعالانه اطلاعاتی که دریافت می‌نمایند، در پرتو دانش‌ها و ارزش‌هایشان تفسیر نموده و بر اساس آن تصمیم می‌گیرند که کدام یک از آن‌ها را قبول، رد و یا اصلاح نمایند. به عبارت دیگر افراد و گروه‌ها فعالانه در انتشار فرهنگ مداخله نموده و سهم ایفاء می‌نمایند. به نظر مک‌گرات این فرض که مم‌ها همانند ویروس‌های مسری تکثیر گردند و انسان‌ها نیز منفعلانه آن را دریافت نمایند عمیقاً سوال برانگیز و به لحاظ روان‌شناختی ساده‌انگارانه است (McGrath, 2011B: p. 257).

ه. اشکال دیگری که مک‌گرات بر انگاره مم وارد می‌داند، فرایند همانندسازی است که داوکینز مدعی مشابهت ژن‌ها و مم‌ها در این فرایند است و حال آنکه این مشابهت به لحاظ آزمون‌پذیری قابل اعتماد نیست. فرایند انتقال فرهنگ معمولاً ناقص صورت می‌پذیرد و از این روی برخلاف سیستم‌های ژنتیکی، همانندسازی دقیق، به ندرت اتفاق می‌افتد. (Ibid: p. 258)

ی. به نظر مک‌گرات شباهت بنیادین میان ژن و مم، عمیقاً سوال برانگیز است و این نکته‌ای است که توسط سه نظریه پرداز در حوزه فرهنگ یعنی دن اسپربر (Dan Sperber) پاسکال بویر و اسکات آتران (Scott Atran) مورد تأکید قرار گرفته است. به عقیده این سه نظریه‌پرداز نمی‌توان جریان انتقال اطلاعات فرهنگی را مشابه اطلاعات ژنتیکی دانست. به عنوان مثال اطلاعات ژنتیکی به طور مشخص و منحصر به فرد از پدر و مادر به فرزندان منتقل می‌گردد؛ اما اطلاعات فرهنگی به طور عام، اغلب میان افراد و گروه‌های بزرگ و بدل می‌گردد. ایده‌های یک کودک از منابع مختلف و از طریق مواجهه‌های متعدد ساخته می‌گردد که بسیار فراتر از هر گونه ارتباط اطلاعاتی خاص و منحصر به فرد با والدین

زیستی اش است. این گونه ایده‌ها نمی‌تواند به مثابه یک گونه «نسخه برداری» از ایده‌های والدینی – چنانچه در نسخه برداری ژنتیکی مشاهده می‌نماییم – تلقی شود (Ibid: p. 259) و. به نظر مک‌گرات یکی دیگر از موارد اختلاف میان ژن و مم، مساله «جایگاه رقابت» میان آن‌هاست که در این جا نیز مم‌ها نمی‌توانند مانند ژن‌ها باشند. ژن‌ها با آلل‌های دیگر نسبت به جایگاه یک کروم佐وم رقابت می‌کنند که در نتیجه‌ی آن، ویژگی‌های فنوتایپی (= ظاهری) یک ارگانیسم متفاوت می‌گردد و از این روی، هم جایگاه و هم مکانیسم رقابت ژن، نسبتاً قابل فهم است. سوال این است که آیا در مورد مم‌های مشابه نیز که علی‌الفرض هم ارز با ژن‌ها هستند، می‌توان چنین سخنی گفت؟ این سوالی است که حتی از سوی سوزان بلکمور (Susan Blackmore) – از نظریه پردازان معروف مم – نیز مطرح شده است (Ibid; Blackmore, 1999: p. 61).

در نهایت می‌توان گفت که از نظر مک‌گرات، نه مفهوم مم و نه تاثیر آن بر باورهای دینی به لحاظ علمی قابل اثبات نیست (McGrath, Ibid: p. 262).

۲۰.۲ نقد و ارزیابی

از جمله اشکالات مگ‌گرات به نظریه «منشأ ممتیکی دین» این بود که داوکینز در نظریه خویش از روش علمی که مدعی پیروی از آن است فاصله گرفته است؛ چراکه بدیهی است قبل از آن که از منشأ ممی دین سخنی بگوییم می‌بایست به لحاظ علمی دلایل آن را نشان دهیم؛ اما آن‌چه که در انگاره مم مشاهده می‌کنیم، فقدان علم و روش علمی است. به نظر می‌رسد که سخن مک‌گرات در این زمینه کاملاً صحیح است و داوکینز از روش علمی فاصله گرفته و همان‌طور که مگ‌گرات تأکید می‌نماید، شواهد علمی بر وجود مم، بسیار ضعیف است.

از سوی دیگر مک‌گرات این سوال را مطرح نمود که أساساً چرا حوزه زیستی باید حوزه فرهنگ را تبیین نماید. مک‌گرات در این زمینه با استشهاد به سخنان برخی زیست‌جامعه‌شناسان و روان‌شناسان تکاملی بر این نکته تأکید می‌نماید که فرایند تکامل فرهنگ – و بالطبع، تکامل دین به عنوان یک مقوله مهم فرهنگی – باید مستقل از تکامل زیستی – که شکلی از انتخاب طبیعی در آن اعمال شود – نگریسته شود. بر اساس این رویکرد، بین تکامل زیستی و تکامل فرهنگی شباهت‌هایی وجود دارد و از این روی در

ویژگی‌های فرهنگی، تغییر، رقابت و اصلاح انسانی مطرح است؛ اما در عین حال وجود این شباهت‌ها به معنای اتحاد میان این دو نیست. به نظر مک‌گرات سیستم‌های زیستی و اجتماعی به مثابه سیستم‌های پیچیده‌ای باید نگریسته شود که علی رغم اشتراک در برخی خواص و جزئیات، از جهات مهمی با هم متفاوتند (Ibid: p. 250 – 251). توجه مک‌گرات به این نکته که سیستم‌های زیستی و اجتماعی به مثابه سیستم‌های پیچیده باید نگریسته شود در مقابل نگاه تقلیل‌گرایانه داوکینز بوده که معتقد است فرهنگ می‌باشد به سطح ژنی فروکاسته شود و از این روی، سخن مک‌گرات قابل دفاع است.

نقد دیگر مک‌گرات به نظریه «منشأ ممتیکی دین» تأکید بر عنصر «همانند سازی» به عنوان وجه شباهت مم‌ها به ژن‌هاست که مورد توجه داوکینز قرار گرفته است. از نظر مک‌گرات فرایند همانند سازی در ژن‌ها با مم‌ها متفاوت است. در ارزیابی نقد مک‌گرات نسبت به مشابهت فرایند همانند سازی میان مم و ژن، باید متذکر گردید که توجه مک‌گرات به این نکته اگر چه توجهی بجا و سودمند است؛ اما نکته این جاست که داوکینز، خود، به این مغایرت واقع بوده و تصریح می‌نماید که مم‌ها شبیه ژن‌ها نیستند؛ چرا که در مورد مم‌ها هیچ معادلی برای کروموزوم یا ال‌ل وجود ندارد (Dawkins, 2006: p. 192).

از جمله نکاتی که شایسته بود، مک‌گرات بر آن تأکید نماید، مسأله عدم تمایز میان «منشأ دین» و «منشأ دینداری» است. بسیاری از مردم‌شناسان و روان‌شناسان که به تحلیل خاستگاه دین پرداخته‌اند، از این نکته غفلت ورزیده و با کندوکاو درباره سر دلبستگی گروهی از مردم به دین، حکمی کلی درباره علت پیدایش آن صادر کرده‌اند؛ چنانچه در آراء فویر باخ، مارکس، فروید و همچنین داوکینز، چنین خلط مبحث مشاهده می‌گردد و حال آن‌که – به عنوان مثال – میل و نیاز انسان به غذا و محل سکنا، غذا و مسکن را پدید نیاورده است؛ بلکه این میل، زمینه و انگیزه تکاپو و تلاش انسان برای تهیه خوراک و ایجاد سکونتگاه بوده است و لذا حساب زمینه و نیاز، از مبدع و موجد باید جدا گردد. علاوه بر خلط مزبور، وقتی هم که سخن از منشأ دینداری می‌گردد، نظریه «فطری بودن دینداری»، مورد غفلت واقع می‌گردد (شجاعی زند، ۱۳۸۳: ص ۱۱۱).

نکته دیگری که در این زمینه شایان توجه است، نظریه «منشأ الهی دین» است. پس از آن‌که داوکینز نتوانست با استفاده از تکامل، وجود خدا را انکار یا دست کم غیر محتمل نماید و همچنین تبیین تکاملی وی از منشأ دین با توجه به اشکالات مک‌گرات بی اعتبار گردید،

نظریه‌ای قابل دفاع در این زمینه، نظریه «منشأ الهی دین» است. تقریر این نظریه به این صورت است: از آن‌جا که خداوند واجد اوصافی چون حکمت و رحمت است، دغدغه هدایت و به کمال رسانیدن موجودات و مخلوقات خویش را دارد و این غرض، از طریق انزال وحی به انبیاء الهی و در قالب «دین» صورت پذیرفته است؛ چراکه در غیر این صورت، به دلیل نابستندگی عقل و خرد انسان، امر هدایت صورت نمی‌پذیرفت و این امر مستلزم نقض غرض الهی و خلاف حکمت خداوند است (حلی، ۱۴۳۰: ص ۱۵۱ – ۱۵۴^۴).

در عین حال توجه به این نکته لازم است که از آن‌جا که نظریه «منشأ الهی دین» مستلزم تأمل و اتخاذ مواضعی است که منطقاً باید خارج از ساحت علم صورت گیرد، مع الوصف مانع از آن نبوده که این دیدگاه به بهانه آزمون‌نایذیری، از دایره تأملات و نظریه‌پردازی جامعه‌شناسان به کلی بیرون بماند (شجاعی زند، ۱۳۸۳: ص ۱۲۱).

۳. نتیجه‌گیری

از نظر داوکینز، تکامل، قابلیت تبیین همه چیز را دارد. بنابراین از نظر وی دین و کارکردهایش می‌بایست تبیین تکاملی داشته باشد. بر همین اساس، داوکینز برای تبیین منشأ دین، از نظریه «محصول فرعی بودن دین» و همچنین نظریه «منشأ ممیتیکی دین» استفاده می‌نماید. وی نظریه «محصول فرعی بودن دین» را برای تبیین ادیان ابتدایی و نظریه «منشأ ممیتیکی دین» را برای ادیان تفصیل یافته به کار می‌گیرد. به عقیده مک‌گرات نظریه «دین به مثابه یک محصول تصادفی» مبتلا به اشکالاتی است. فقدان دلیل، دوری بودن استدلال، سوگیری شناختی و عدم تمایز میان گزاره‌های دین از جمله این اشکالات است. همچنین از نظر مک‌گرات، تبیین منشأ ممی دین، مبنی بر پذیرش یک وجود موهوم و غیرقابل مشاهده‌ای به نام «مم» است که می‌توان به طور کامل از آن صرف نظر نمود؛ چراکه مغایر با مفهومی از مشاهده است که مورد قبول جامعه علمی است. نقد دیگر مک‌گرات به نظریه «منشأ ممیتیکی دین» تأکید بر عنصر «همانند سازی» به عنوان وجه شباهت مم‌ها به ژن‌هاست که مورد توجه داوکینز قرار گرفته است. از نظر مک‌گرات فرایند همانند سازی در ژن‌ها دست‌کم در سه جهت با مم‌ها متفاوت است. اول آنکه برخلاف سیستم‌های ژنتیکی، انتقال فرنگ معمولاً ناقص صورت می‌گیرد، ثانیاً اطلاعات ژنتیکی به طور مشخص و

منحصر به فرد از پدر و مادر به فرزندان متقل می‌گردد؛ اما اطلاعات فرهنگی به طور عام، بیشتر میان افراد و گروه‌ها رد و بدل می‌گردد، ثالثاً در «جایگاه رقابت» نیز مم‌ها نمی‌توانند مانند ژن‌ها باشند.

در ارزیابی نقد مک‌گرات نسبت به مشابهت فرایнд هماندسانسازی میان مم و ژن، باید متذکر گردید که توجه مک‌گرات به سه تفاوت مهم فرایند هماندسانسازی میان ژن و مم، اگرچه توجهی بجا و سودمند است؛ اما نکته این جاست که داوکینز، خود، به این مغایرت واقف بوده و تصریح می‌نماید که مم‌ها شبیه ژن‌ها نیستند؛ چراکه در مورد مم‌ها هیچ معادلی برای کروموزوم یا ال وجود ندارد. نکته دیگر آن‌که، یکی از نظریاتی که در مورد منشأ دین، شایان توجه است و شایسته بود که مک‌گرات بدان اشاره نماید، نظریه «منشأ الهی دین» است. بر اساس این نظریه، پیدایش دین را می‌توان در اراده خداوند برای هدایت آدمیان – که در قالب انسال وحی بر پیامبران تجلی می‌باید – ریشه یابی نمود. در عین حال علی‌رغم نقدهایی که در مواجهه مک‌گرات نسبت به نظریه «محصول فرعی بودن دین» و نظریه «منشأ ممتیکی دین» خاطر نشان نمودیم، اشکالات مک‌گرات به داوکینز در این زمینه را می‌توان مفید و اثربخش تلقی نمود.

پی‌نوشت‌ها

۱. از جمله مقالاتی که صرفاً به نقد آراء داوکینز در زمینه تبیین منشا دین پرداخته‌اند، می‌توان به مقاله «بررسی تبیین تکاملی الحاد مدرن از دین» (روح الله رحیمی کفرانی، ۱۳۹۹) اشاره نمود. در عین حال آثاری نیز به بررسی تطبیقی داوکینز و مک‌گرات پرداخته‌اند که عبارتند از: مقاله «توهم خدا یا توهم داوکینز» (سید فخرالدین طباطبائی: ۱۳۹۳) و مقاله «بررسی انتقادات مک‌گرات به دیدگاه علمگرایانه (تکاملی) و الحادی داوکینز» (حمید رضا آیت‌الله‌ی: ۱۳۸۷). در دو اثر اخیر مساله «منشأ پیدایش دین» مورد بحث واقع نشده است.

۲. از نگاه مک‌گرات دور را می‌توان این گونه تغیر نمود: فرض عدم خدا متوقف بر این تبیین است و این تبیین متوقف بر فرض عدم خداست.

۳. مقصود از معنای احساسی (Felt Meaning) در گزاره «من یک گنهکارم» آن است که من احساس می‌کنم که من یک گنهکار باشم و شاید در واقع چنین نباشد؛ اما در گزاره «خدا خوب است» از یک واقعیتی خبر داده می‌شود.

۴. این تقریر در میان اندیشمندان اسلامی البته با رویکردهای متفاوت - کلامی یا فلسفی - مورد توجه واقع شده است. در این زمینه ر. ک: ابن سینا، الشفاء، ص ۴۴۱؛ ملاصدرا، الشواهد الربویه، ص ۳۵۹ و ۳۶۰؛ طباطبایی، المیزان، ج ۲، ص ۱۱۱؛ مصباح‌یزدی، راه و راهنمایی، ص ۹ .۲۰

کتاب‌نامه

آیت‌الله‌ی، حمیدرضا، و فاطمه احمدی (۱۳۸۷)، «بررسی انتقادات مگ‌گرات به دیدگاه عمل‌گرایانه (تکاملی) و الحادی داوکینز»، فلسفه دین، دانشگاه تهران.

ابن سینا، ابوعلی (۱۳۸۰ ق)، الشفاء، القاهره: الهیأه العامه لشون المطابع المیریه.
حلى، حسن ابن یوسف (۱۴۳۰ ق)، کشف المراد فی شرح تجربی الاعتماد، الثالثة، قم: مؤسسه الامام الصادق (ع).

رحیمی کفرانی و یوسف دانشور (۱۳۹۹)، «بررسی تبیین تکاملی الحاد مدرن از دین»، معرفت کلامی، موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی ره.

شجاعی زند، علیرضا (۱۳۸۳)، «منشأ دین و ریشه دینداری: تدقیق بحث و طرح یک ایده»، مجله علوم اجتماعی، دانشگاه فردوسی.

صدرالمتألهین الشیرازی، محمد (۱۳۴۶ ق)، الشواهد الربویه فی المناهج السلوکیه، مشهد: دانشگاه مشهد.

طباطبایی، سید فخرالدین و یوسف دانشور نیلو (۱۳۹۳)، «توهم خدا یا توهم داوکینز»، معرفت فلسفی، موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی ره.

طباطبایی، محمد حسین (۱۳۹۳ ق)، المیزان فی تفسیر القرآن، الثانية، قم: اسماعیلیان.
مصطفی‌یزدی، محمد تقی (۱۳۸۴)، معارف قرآن کریم، راه و راهنمای شناسی، چاپ پنجم، قم: انتشارات موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی ره.

Blackmore, Susan (1999), *The Meme Machine*, London: Oxford University Press.

Dawkins, Richard (1995), *River Out of Eden: A Darwinian View of Life*, New York: Basic Books.

----- (2006), *the God Delusion*, Boston: Houghton Mifflin.

----- (1976), *the Selfish Gene*, oxford: oxford university Press.

Dennett, Daniel (2006), *Breaking the Spell*, New York: Viking.

Sigmund Freud (2004), *Totem and Taboo*, London & New York: Routledge.

بررسی تبیین تکاملی دین از دیدگاه ریچارد داوکینز... (امراة قلیزاده) ۲۳

- Harvey, Van A. (1995), *Feuerbach and the Interpretation of Religion*, Cambridge: Cambridge University.
- McGrath, Alister E (2011B), *Darwinism and The Divine*, Evolutionary Thought and Natural Theology, UK: Blackwell.
- (2004), *Dawkins' God: Genes, Memes, and The Meaning Of Life*, U.K: Blackwell.
- and McGrath Joanna Collicutt (2007), *The Dawkins Delusion*, Atheist Fundamentalism and the Denial of the Divine, USA: Inter Varsity Press.
- (2011A), *Why God Won't Go Away: Engaging With the New Atheism*, London: Spck.
- Pals, Daniel L. (1996), *Seven Theories of Religion*, New York & Oxford: Oxford University.